

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 23 januari 2018 met nummer RvVb/A/1718/0481
in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0772/A/0761

Verzoekende partijen	1. de heer Marc DE VUSSER 2. mevrouw Marleen DE MOOR vertegenwoordigd door advocaat Jaak HAENTJENS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 9160 Lokeren, H. Hartlaan 56
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN
Tussenkommende partij	de heer Christiaan DE MOOR vertegenwoordigd door advocaat Patrick VAN LEMBERGEN, met woonplaatskeuze op het kantoor te 9200 Dendermonde, Gentsesteenweg 2

I. BESTREDEN BESLISSING

Verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 20 augustus 2015 de vernietiging van de beslissing van verwerende partij van 2 juli 2015.

Verwerende partij heeft het administratief beroep van verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laarne van 1 juli 2010 niet ingewilligd.

Verwerende partij heeft aan tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor het wijzigen van de bestemming van een bestaande autobergplaats naar een werkplaats voor metaalbewerking, op een perceel gelegen te 9270 Laarne, Steentjesstraat 121, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 732C2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.
Tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 29 oktober 2015 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat tussenkommende partij met een beschikking van 1 december 2015 toe in de debatten.

2.
Verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. Tussenkommende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

3.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 21 maart 2017.

Advocaat Frederik HAENTJENS *loco* advocaat Jaak HAENTJENS voert het woord voor verzoekende partijen. Mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN voert het woord voor verwerende partij. Advocaat Caro HEYMANS *loco* advocaat Patrick VAN LEMBERGEN voert het woord voor tussenkomende partij.

4.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast. De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

1.

Tussenkomende partij dient op 14 april 2010 (datum van het ontvangstbewijs) bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laarne een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het veranderen van bestemming van bestaande autobergplaats naar werkplaats voor metaalconstructie”*.

2.

Het perceel ligt volgens het gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, vastgesteld bij koninklijk besluit van 14 september 1977, in woongebied met landelijk karakter.

3.

De aanvraag wordt niet onderworpen aan een openbaar onderzoek.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 1 juli 2010 een stedenbouwkundige vergunning:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

...

Gelet op de aktenaam door het college in zitting van 12 mei 2010 van de meldingsplichtige inrichting van klasse 3 voor het exploiteren van een werkplaats voor metaalbewerking volgens rubriek 29.5.2.1.b;

...

Overwegende dat de voorgestelde werken geen afbreuk doen aan het stedenbouwkundig aspect van de woonomgeving;

Overwegende dat de aanvraag de goede ruimtelijke ordening op die plaats niet in het gedrang brengt en vanuit stedenbouwkundig oogpunt kan aanvaard worden;

...

Vergunning wordt verleend.

Voorwaarde: de voorwaarden vermeld in het advies van de Brandweer van Wetteren van 25 mei 2010 en aktenaam van de melding 3^e klasse van 12 mei 2010 te volgen.

...”

4.

Tegen deze beslissing tekenen verzoekende partijen op 30 juli 2010 administratief beroep aan bij verwerende partij.

Na de hoorzitting van 28 september 2010 verklaart verwerende partij het beroep op 10 november 2010, in navolging van het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 28 september 2010, zonder voorwerp, gezien de gevraagde functiewijziging is vrijgesteld van vergunningsplicht.

Voormelde beslissing wordt op vordering van verzoekende partijen van 10 november 2010 door de Raad vernietigd bij arrest met nummer A/2015/0172 van 24 maart 2015, gelet op de gebrekkige toetsing door verwerende partij van de aanvraag aan de voorwaarde in het (indertijd toepasselijke) besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen dat de complementaire functie niet strijdig mag zijn met het gewestplan. In dit arrest wordt verwerende partij bevolen om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van verzoekende partijen binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van het arrest.

5.

In navolging van voormeld vernietigingsarrest wordt de administratieve procedure hernomen.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 5 juni 2015 om het administratief beroep van verzoekende partijen niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder (dezelfde) voorwaarden (als in eerste aanleg).

Na de hoorzitting van 16 juni 2015 beslist verwerende partij op 2 juli 2015 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen:

“ ...

1.6 Beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project

Het goed situeert zich buiten het centrum van de gemeente Laarne, binnen een landelijke omgeving. De omgeving van de Steentjesstraat laat zich, in uitvoering van de bestemming volgens het gewestplan, uitsluitend kenmerken door bewoning en agrarische activiteiten.

...

Aan de linkse zijde van het perceel werden enkele afzonderlijke bijgebouwen opgericht, waarvoor, buiten de garage op de linkse perceelgrens naast de voormelde garage rechts, geen stedenbouwkundige vergunningen gekend zijn.

...

2.3. De goede ruimtelijke ordening

De voorliggende aanvraag beoogt het wijzigen van de bestemming van de bestaande autobergplaats, met een breedte van 7m bij 12 m diepte, naar een werkplaats voor metaalconstructie.

Blijkens de akte van melding van een hinderlijke inrichting klasse 3 voor het exploiteren van een werkplaats voor metaalbewerking volgens rubriek 29.521 b, van 12 mei 2010, door het College van Burgemeester en Schepenen betreft het een smederij en inrichting voor het mechanisch behandelen van metalen.

Voorliggende aanvraag beoogt enkel het wijzigen naar de beoogde bestemming. Het bedrijfje wordt momenteel al uitgebraat op de plaats van de aanvraag.

Het betreft hier aldus de inrichting van een smederij en inrichting voor het mechanisch behandelen van metalen, in een afzonderlijk opgerichte en vergund bijgebouw, een autobergplaats, waarbij aan dit gebouw op zich geen wijzigingen worden doorgevoerd. Dit

gebouw meet 7 m bij 12 m, wat kleinschalig is voor de beoogde activiteit, zodat de erin te ontwikkelen activiteiten eerder kleinschalig zullen zijn.

Het betreffende bijgebouw werd opgericht op 20 m achter de hoofdbouw, en wordt op het rechts aanpalende perceel aangebouwd door een ruim bijgebouw.

Het perceel van de aanvraag is gelegen binnen een woongebied met een landelijk karakter.

Volgens het koninklijk besluit van 28 december 1972, betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, wordt in artikel 5.1.0. bepaald dat de woongebieden bestemd zijn voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd ... Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

Net zoals dat het geval is voor een zuiver woongebied, is ook in landelijk woongebied ambacht en kleinbedrijf toegelaten.

In voorliggende aanvraag moet eveneens worden nagegaan of het ontwerp verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en bestaanbaar is met de onmiddellijke omgeving.

Appellanten, derden-beroepinstellers, stellen dat de aanvraag onverenigbaar is met de bestemming woongebied met landelijk karakter, omdat de inrichting gelet op haar omvang én haar hinderlijkheid niet bestaanbaar zou zijn met de omgeving, mede omdat de inrichting 'intrinsiek hinderlijk en storend' is.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat elke ingedeelde inrichting of bedrijf een zekere vorm van dynamiek toevoegt aan de omgeving, wat door sommigen als hinderlijk ervaren wordt, doch er dient nagegaan te worden of deze hinder bestaanbaar is met de omgeving, of de omgeving dit verdraagt.

In voorliggende aanvraag is er sprake van een kleine inrichting met zeer beperkte hinder, nu zij wordt ingedeeld in klasse 3 van de indelingslijst bij Vlare I, zijnde de inrichtingen die tot de lichtste klasse van hinderlijke inrichtingen behoren. Voor dergelijke inrichtingen wordt de hinder zo laag ingeschat dat er zelfs geen milieuvergunning vereist is doch dat het volstaat dat men vooraf melding van de inrichting doet aan het college van burgemeester en schepenen.

Aan dergelijke inrichtingen kunnen evenmin bijkomende exploitatie voorwaarden worden opgelegd die strenger zijn dan de algemene voorwaarden die van toepassing zijn op alle inrichtingen. Ook dit toont aan dat de eventuele hinder veroorzaakt, door een klasse 3 bedrijf zeer beperkt is, en niet van die aard is dat het de maat, van de normale burenhinder in een dergelijk gebied komt te overstijgen.

Tevens dient hierbij opgemerkt te worden, dat het aangevraagd vermogen slechts 9 kW bedraagt (dus nauwelijks boven de klasse 3 drempel van 5 kW), terwijl binnen een klasse 3 inrichting tot 200 kW kan worden voorzien.

Het is dus niet omdat het gaat om een klasse 3 activiteit dat men, zoals appellanten stellen, zomaar kan oordelen dat het gaat over een intrinsiek hinderlijk en storend bedrijf. Integendeel wijst een klasse 3 karakter op het feit dat een dergelijke inrichting op milieutechnisch vlak niet meer dient te worden beoordeeld door de overheid naar hinderaspecten nu de hinder zeer beperkt is.

Bijkomend dient gesteld dat, ook al is de hinder van een klasse 3 bedrijf op zich reeds heel beperkt, het bedrijf (net zoals elke andere zelfs niet ingedeelde activiteit en net zoals de

andere omwonenden en landbouwers) de geluidsnormen en andere algemene normen dient na te leven.

Verder stellen de vergunninghouders, dat veel in onderaanneming wordt gewerkt, waardoor er dan ter plaatse geen activiteit, is.

Voor wat de activiteiten in eigen beheer betreft wordt volgens aanvrager veel tijd besteed aan afspraken ter plaatse, opmetingen, bestellen en afhalen materiaal, zodat de effectieve tijdsbesteding inzake voorbereiding ter plaatse maximaal 15 uur per week kan betreffen.

De werkzaamheden betreffen in hoofdzaak het fabriceren van hekwerk. De te verwachten lawaaihinder is bij correcte uitvoering volgens de regels van het goede vakmanschap en het gesloten houden van de ramen, poorten en deuren, beperkt, mede gelet op de beperkte ruimte waar het hier om gaat, zodat van een abnormale hinder voor de omgeving geen sprake kan zijn.

Ook het feit dat de omgeving gekenmerkt wordt door uitsluitend vrijstaande landelijke bewoning is geen motief om elke andere bestemming, zeker binnen een woningbijgebouw, uit te sluiten.

Bij een correct gebruik van dit gebouw met respect voor het goede nabuurschap dient de gevraagde in oppervlakte beperkte activiteit niet te resulteren in een incompatibiliteit met deze omgeving. Wordt vastgesteld dat deze inrichting toch overmatige hinder veroorzaakt - wat niet inherent is aan deze inrichting, wel aan de manier waarop uitgebaat wordt- dan dient dit volgens de geëigende weg bijgestuurd te worden.

Uit wat voorafgaat, kan besloten worden dat de beoogde bestemmingswijziging, bestaanbaar is binnen zijn omgeving, en niet dient afgezonderd naar een industrie- of KMO-gebied.

Voorliggende aanvraag brengt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang.

Conclusie

Uit wat voorafgaat, dient besloten dat het derdenberoep niet vatbaar is voor inwilliging.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend volgens het ingediende plan en onder de volgende voorwaarden: De voorwaarden vermeld in het advies van de Brandweer van Wetteren van 25 mei 2010 en de aktename van de melding 3 klasse van 12 mei 2010 zijn strikt te volgen.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van de vordering tot vernietiging en de betaling van het rolrecht

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partijen omschrijven hun belang als volgt:

“ ...

b) verzoekers zijn eigenaar van de woning gelegen te 9270 LAARNE, Steentjesstraat 121 A, alwaar zij eveneens wonen; deze woning is gelegen onmiddellijk naast het perceel ... (voorwerp van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning); ...

c) in de autobergplaats oefent de vergunningsaanvrager ... de activiteit van metaalbewerking uit; deze activiteit van metaalwerking werd reeds voorafgaand aan de (aanvraag) ... uitgeoefend ...

d) deze activiteit van metaalbewerking gaat echter gepaard met:

- abnormale en ondraaglijke geluidshinder; het hoeft geen betoog dat metaalbewerking gepaard gaan met enorme geluidshinder ingevolge slijpen, kloppen, ect.
- ondraaglijke geurhinder; het hoeft evenmin betoog dat metaalbewerking gepaard met geurginder;

ter staving van de geluidshinder leggen verzoekers ... een 2 dvd voor met videobeelden uit 2010 ... respectievelijk (t.e.m.) 2015 ... die ondubbelzinnig de abnormale en ondraaglijke geluidshinder aantonen;

verzoekers benadrukken dat de videobeelden op de door hen voorgelegde dvd (evident) slechts momentopnames zijn; evenwel worden zij met deze bovenmatige hinder geconfronteerd op alle mogelijke momenten, avonden en weekends inbegrepen ...

Op die wijze ondervinden verzoekers rechtstreeks, minstens onrechtstreeks, hinder ingevolge de bestreden beslissing (art. 4.8.11, §1, lid 1, 3° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening) en hebben zijn belang bij huidig beroep tot vernietiging.

...”

Verzoekende partijen voegen hieraan in hun wederantwoordnota nog het volgende toe:

“ ...

De verwerende partij betwist het belang van verzoekers niet.

...

De exceptie van de tussenkomende partij faalt volkomen:

a) vooreerst werd het belang van de verzoekers reeds erkend in de arresten van 30.8.2011 ... en 24.9.2015 ...

b) vervolgens zetten verzoekers hun belang in het verzoekschrift ... uitdrukkelijk uiteen en lichten ze het omstandig toe ...

meer kan en mag van verzoekers niet verwacht worden; verzoekers verwijzen in dat verband naar diverse arresten van de Raad waarin het belang van de verzoekende partij (als buur), die het bestaan van bepaalde hinder ten gevolge van de vergunningsbeslissing inroept, werd aanvaard ...

verzoekers verwijzen in dat verband ook naar de rechtspraak van de Raad van State ...

c) tot slot tonen verzoekers wel degelijk aan dat de voorgehouden hinder voortvloeit uit de thans bestreden beslissing; met de bestreden beslissing wordt immers een aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor "het veranderen van bestemming van bestaande autobergplaatsen naar werkplaats voor metaalconstructie (...)" ; zonder die stedenbouwkundige vergunning kan de tussenkomende partij zijn activiteit niet (wettig) uitvoeren, ook al 'beschikt' de tussenkomende partij over een milieumelding

klasse 3; het gebruik van de 'werkplaats voor metaalconstructie' is m.a.w. zonder stedenbouwkundige vergunning niet toegelaten (cfr. art. 6.1.1 Vlaamse Codex RO); m.a.w.: het is precies ten gevolge van de aan de tussenkomende partij verleende stedenbouwkundige vergunning dat de 'werkplaats voor metaalconstructie' door de tussenkomende partij kan uitgebaat worden; de hinder die verzoekers ondervinden en die daarmee gepaard gaat, vloeit m.a.w. rechtstreeks, minstens onrechtstreeks (!), voort uit de thans bestreden beslissing;
...

2.

Tussenkomende partij betwist het belang van verzoekende partijen als volgt:

“...
Verzoekende partij omschrijft haar belang enkel door te verwijzen naar de hinder die de activiteit van metaalbewerking met zich mee zou kunnen brengen. ...

Ter staving van deze beweerde hinder brengt verzoekende partij videobeelden bij waaruit deze hinder zou blijken.

Wat betreft het door verzoekende partij ingeroepen belang dient allereerst te worden opgemerkt dat zij geenszins aantoont in welke mate of op welke wijze de ingeroepen hinder het gevolg kan zijn van de bestreden beslissing. Een bestemmingswijziging tot een metaalbewerkingsatelier hoeft immers geenszins te leiden tot geurhinder of geluidshinder, nu er verschillende wijzen zijn om aan metaalbewerking te doen, al dan niet met gebruik van machines en hinderlijke installaties, al dan niet kleinschalig, al dan niet met zware werktuigen.

De beweerde hinder die verzoekende partij inroept is dan ook niet "het gevolg van de vergunningsbeslissing", in de zin van artikel 4.8.11 VCRO, doch uitsluitend het gevolg van de ingedeelde activiteiten die in het pand kunnen worden uitgeoefend op grond van de klasse 3 milieumelding. In dat kader dient bovendien vastgesteld te worden dat door verzoekende partij nooit beroep werd ingesteld tegen de aktenaam van de klasse 3 melding.

Het komt aan de verzoekende partij toe haar belang toe te lichten evenals de hinder concreet te omschrijven die zij meent te kunnen lijden ten gevolge van de bestreden beslissing, zodat zij ook dient aan te geven in welke mate het verlenen van de vergunning in causaal verband staat met de ingeroepen hinder. Verzoekende partij laat echter na ook maar enigszins aan te geven in welke mate de hinder die zij inroept het gevolg is van de beslissing houdende de bestemmingswijziging. In het verzoekschrift wordt daaromtrent met geen woord gerept, zodat het verzoekschrift onontvankelijk dient te worden verklaard.
...”

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.8.11, §1, lid 1, 3° VCRO luidt als volgt:

*‘§1. De beroepen bij de Raad kunnen door volgende personen worden ingesteld:
3° elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunnings-...beslissing;’*

Om als derde-belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist geciteerd artikel niet dat verzoekende partijen hinder of nadelen die het gevolg zijn van de bestreden vergunningsbeslissing moeten ondervinden. Het volstaat dat zij redelijkerwijze aannemelijk maken dat er een risico bestaat op het ondergaan van de door hen aangevoerde hinder of

nadelen. Geciteerd artikel vereist evenmin dat deze hinder of nadelen ten gevolge van de bestreden vergunningsbeslissing, of het risico op het ondergaan ervan, door verzoekende partijen uitsluitend rechtstreeks kan/kunnen worden ondervonden. Het volstaat dat verzoekende partijen de aangevoerde hinder of nadelen of het risico daarop onrechtstreeks ondervinden of kunnen ondervinden.

2.

Verzoekende partijen wijzen in hun verzoekschrift op het gegeven dat zij eigenaar en bewoner zijn van de aanpalende woning, en stellen dat het gebruik van de autobergplaats als werkplaats voor metaalconstructie gepaard gaat met abnormale en ondraaglijke geluids- en geurhinder, ten bewijze waarvan zij foto's en videobeelden voorleggen. De aangevoerde hinderaspecten worden door tussenkomende partij op zich niet (ernstig) betwist. Tussenkomende partij betwist enkel het causaal verband tussen de bestreden beslissing en de aangevoerde hinder, die volgens haar uitsluitend voortvloeit uit de exploitatie van de werkplaats voor metaalbewerking.

Op basis van het administratief dossier blijkt vooreerst dat het belang van verzoekende partijen door de Raad reeds werd aanvaard in het kader van hun verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging van de initiële beslissing van verwerende partij inzake hun administratief beroep van 10 november 2010. Tussenkomende partij kwam ook in deze procedure tussen, en berustte klaarblijkelijk in het oordeel van de Raad inzake het belang van verzoekende partijen, dat sindsdien ongewijzigd is.

Tussenkomende partij gaat bovendien voorbij aan de koppeling tussen de bestreden beslissing en haar melding van een klasse 3-inrichting. Overeenkomstig (de toepasselijke versie van) artikel 5, §2, lid 2 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning wordt het recht op exploitatie dat meldingsplichtige inrichtingen, waarvoor een stedenbouwkundige vergunning nodig is, ten gevolge van een melding hebben verkregen, opgeschort, zolang de stedenbouwkundige vergunning niet definitief is verleend. Op basis van deze koppelingsregeling vormt de bestreden vergunning een noodzakelijke voorwaarde opdat tussenkomende partij haar meldingsplichtige hinderlijke inrichting klasse 3 (wettig) kan exploiteren. Derhalve vloeien de aangevoerde hinderaspecten minstens onrechtstreekse voort uit de bestreden beslissing.

Gelet op voormelde vaststellingen beschikken verzoekende partijen over het rechtens vereiste belang bij huidige procedure, zoals vereist door artikel 4.8.11, §1, lid 1, 3° VCRO. De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partijen roepen de schending in van de artikelen 5.1.0 en 6.1.2.2 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, van artikel 4.3.1, §§1, 1°, b en 2, lid 1, 1° VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Zij lichten het middel toe als volgt:

“
...

Verzoekers betwistten in hun beroepsgrievan, uiteengezet in het aangetekend schrijven dd. 30.7.2010 ... zowel (1) de bestaanbaarheid van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning met de bestemming woongebied met landelijk karakter, (2) de verenigbaarheid zijn met de onmiddellijke omgeving en (3) de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. ...

Eerste onderdeel: de beoordeling van de onmiddellijke omgeving

Art. 5.1.0 van het Inrichtingsbesluit 1972 bepaalt ...

Art. 6.1.2.2 van het Inrichtingsbesluit 1972 bepaalt ...

Volgens vaste rechtspraak van de Raad van State volgt uit deze bepalingen dat inrichtingen voor o.a. ambacht en kleinbedrijf enkel kunnen toegestaan worden in woongebied met landelijk karakter onder de dubbele voorwaarde dat zij (1) bestaanbaar zijn met de bestemming woongebied met landelijk karakter en (2) dat zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving ...

Zoals hiervoor weergegeven, wierpen verzoekers het voormelde uitdrukkelijk op in hun beroepsgrievan ...

Hoewel de Deputatie in de bestreden beslissing overweegt dat "(...)eveneens (moet) worden nagegaan of het ontwerp verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en bestaanbaar is met de onmiddellijke omgeving" onderzoekt de Deputatie op geen enkele wijze de bestaanbaarheid met de onmiddellijke omgeving.

Blijkens de hiervoor beschreven rechtspraak ... moet "(...) bij het beoordelen van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving uitgegaan (...) worden van de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving die voornamelijk afhankelijk zijn van de aard en het gebruik of de bestemming van de in die omgeving bestaande gebouwen of open ruimten, of van de bijzondere bestemming die in voorkomend geval het bijzonder plan van aanleg van het gebied aan die omgeving heeft gegeven".

Nergens onderzoekt noch motiveert de Deputatie evenwel de "specifieke kenmerken" van de onmiddellijke omgeving a.d.h.v. "de aard en het gebruik of de bestemming van de in die omgeving bestaande gebouwen of open ruimten".

Enkel bevestigt de Deputatie tot twee (!) maal toe (zie bestreden beslissing p.2, pnt. 1.6, 1e al. en p. 6, voorlaatste al.) het standpunt van verzoekers, nl. dat "(...) de omgeving van de Steentjestraat laat zich, in uitvoering van de bestemming volgens het gewestplan, uitsluitend kenmerken door bewoning en agrarische activiteiten (in de enge zin)" (zie stuk 1.3)

Door aldus te oordelen schendt de Deputatie:

– de artikelen 5.1.0 en 6.1.2.2 "Inrichtingsbesluit 1972", omdat de Deputatie de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving niet naar recht verantwoordt;

– de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen ... omdat de Deputatie haar beslissing dat "(...) de beoogde bestemmingswijziging, bestaanbaar is binnen zijn omgeving" niet formeel, afdoende en draagkrachtig motiveert,

minstens is de bestreden beslissing tegenstrijdig gemotiveerd - en dus eveneens strijdig met de artikelen 2 en 3 "Wet Motivering Bestuurshandelingen - daar waar enerzijds wordt overwogen dat "(...) de omgeving van de Steentjestraat laat zich, in uitvoering van de bestemming volgens het gewestplan, uitsluitend kenmerken door bewoning en agrarische

activiteiten", maar vervolgens anderzijds wordt overwogen dat "(...) de beoogde bestemmingswijziging, bestaanbaar is binnen zijn omgeving";

– de materiële motiveringsverplichting als beginsel van behoorlijk bestuur, omdat de Deputatie haar beslissing dat "(...) de beoogde bestemmingswijziging, bestaanbaar is binnen zijn omgeving" niet motiveert, minstens is de bestreden beslissing tegenstrijdig gemotiveerd - en dus eveneens strijdig met de materiële motiveringsverplichting als beginsel van behoorlijk bestuur - daar waar enerzijds wordt overwogen dat "(...) de omgeving van de Steentjestraat laat zich, in uitvoering van de bestemming volgens het gewestplan, uitsluitend kenmerken door bewoning en agrarische activiteiten", maar vervolgens anderzijds wordt overwogen dat "(...) de beoogde bestemmingswijziging, bestaanbaar is binnen zijn omgeving";

Tweede onderdeel: de beoordeling van de bestemming

Uit de artikelen 5.1.0 en 6.1.2.2 Inrichtingsbesluit 1972 ... volgt volgens de ... vaste rechtspraak van de Raad van State dat inrichtingen voor o.a. ambacht en kleinbedrijf enkel kunnen toegestaan worden in woongebied met landelijk karakter onder de dubbele voorwaarde dat zij (1) bestaanbaar zijn met de bestemming woongebied met landelijk karakter en (2) dat zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving. De bestaanbaarheid met de bestemming wordt beoordeeld "...rekening (houdende) (...) met de aard en de omvang van het bedrijf, waardoor dat laatste inzonderheid om redenen van ruimtelijke ordening niet in het betrokken woongebied met landelijk karakter kan worden ingeplant, ofwel wegens het intrinsiek hinderlijk of storend karakter van het bedrijf, ofwel wegens het bijzonder karakter van het woongebied met landelijk karakter (bv. louter residentiële villawijk, of het landbouwkarakter van het gebied) ...

In de thans bestreden beslissing onderzoekt de Deputatie, zoals hoger uiteengezet, de bestaanbaarheid met de bestemming, enkel vanuit de hinderaspecten ...

De Deputatie gaat evenwel niet na of het voorwerp van de stedenbouwkundige vergunning verenigbaar is bestemming, rekening houdende met "het bijzonder karakter van het woongebied met landelijk karakter (bv. louter residentiële villawijk, of het landbouwkarakter van het gebied) zie de hoger geciteerde arresten: RvS nr. 86.072, 16/03/2000; RvS nr. 175.873, 17 oktober 2007).

In tegendeel, de Deputatie oordeelt tot twee (!) maal toe (zie bestreden beslissing p.2, pnt. 1.6, ie al. en p. 6, voorlaatste al.) dat "(...) de omgeving van de Steentjestraat laat zich, in uitvoering van de bestemming volgens het gewestplan, uitsluitend kenmerken door bewoning en agrarische activiteiten" ...

Door aldus te oordelen schendt de Deputatie:

– de artikelen 5.1.0 en 6.1.2.2 "Inrichtingsbesluit 1972", omdat de Deputatie de verenigbaarheid met de bestemming niet naar recht verantwoordt;

– de artikelen 2 en 3 "Wet Motivering Bestuurshandelingen", omdat de Deputatie haar beslissing dat "(...) de beoogde bestemmingswijziging, bestaanbaar is binnen zijn omgeving" niet formeel, afdoende en draagkrachtig motiveert;

minstens is de bestreden beslissing tegenstrijdig gemotiveerd - en dus eveneens strijdig met de artikelen 2 en 3 "Wet Motivering Bestuurshandelingen" - daar waar enerzijds wordt overwogen dat "(...) de omgeving van de Steentjestraat laat zich, in uitvoering van de bestemming volgens het gewestplan, uitsluitend kenmerken door bewoning en agrarische activiteiten", maar vervolgens anderzijds wordt overwogen dat "(...) de beoogde bestemmingswijziging, bestaanbaar is binnen zijn omgeving";

– de materiële motiveringsverplichting als beginsel van behoorlijk bestuur, omdat de Deputatie haar beslissing dat "(...) de beoogde bestemmingswijziging, bestaanbaar is binnen zijn omgeving" niet motiveert, minstens is de bestreden beslissing tegenstrijdig gemotiveerd - en dus eveneens strijdig met de materiële motiveringsverplichting als beginsel van behoorlijk bestuur - daar waar enerzijds wordt overwogen dat "(...) de omgeving van de Steentjesstraat laat zich, in uitvoering van de bestemming volgens het gewestplan, uitsluitend kenmerken door bewoning en agrarische activiteiten", maar vervolgens anderzijds wordt overwogen dat "(...) de beoogde bestemmingswijziging, bestaanbaar is binnen zijn omgeving";

Derde onderdeel: de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Een stedenbouwkundige vergunning moet geweigerd worden indien het aangevraagde strijdig is met o.a. de goede ruimtelijke ordening (artikel 4.3.1, §1, lid 1, 1°, b) VCRO). De overeenstemming met de goede ruimtelijke moet vervolgens beoordeeld worden rekening houdende met o.a. de "hinderaspecten" (zie art. 4.3.1, §2, lid 1, 1° VCRO) en de "in de omgeving bestaande toestand" (art. 4.3.1, §2, lid 1, 2° VCRO).

Zoals verzoekers hiervoor weergegeven hebben, betwist(t)en verzoekers, naast de verenigbaarheid met de bestemming (eerste onderdeel) en de onmiddellijke omgeving (tweede onderdeel), de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening (cfr. artikel 4.3.1, §1, lid 1, 1°, b) VCRO) omwille van de hinder die gepaard gaat met de werkplaats voor metaalconstructie ... (zie art. 4.3.1, §2, lid 1, 1° VCRO) alsook omwille van de onverenigbaarheid met de "in de omgeving bestaande toestand" (art. 4.3.1, §2, lid 1, 2° VCRO), in het bijzonder omdat:

- de werkplaats voor metaalconstructie ... gepaard gaat met (overmatige en abnormale) lawaai- en geluidshinder;
- de werkplaats voor metaalconstructie ... gepaard gaat met (overmatige en abnormale) geurhinder,
- de werkplaats voor metaalconstructie ... niet verenigbaar is met de omgeving die zich "...in uitvoering van de bestemming volgens het gewestplan, uitsluitend kenmerken door bewoning en agrarische activiteiten",

Zoals hoger weergegeven, detailleerden verzoekers de hinderaspecten concreet en staaften verzoekers deze hinderaspecten o.a. a.d.h.v. video- en geluidsfragmenten ... Verzoekers konden (en kunnen) dit staven a.d.h.v. video- en geluidsfragmenten omdat de vergunningsaanvrager - in weerwil met het schorsend karakter verbonden aan het administratief beroep (zie art. 4.7.21, §8 VCRO) - aan de hem verleende stedenbouwkundige vergunning toch uitvoering gaf (en geeft), hetgeen in de bestreden beslissing herhaaldelijk wordt vastgesteld: "het bedrijfje wordt momenteel al uitgebraat op de plaats van de aanvraag" (zie p. 5, pnt. 2.3, al. 3).

In de thans bestreden beslissing beperkt de Deputatie zich er in essentie toe het advies van de PSA dd. 5.6.2015 ... (quasi) integraal over te nemen ...

De hoger weergegeven en door verzoekers aangehaalde geluids- en geurhinder, die gestaafd werd en wordt d.m.v. video- en geluidsfragmenten ... werd evenwel ... door de Deputatie op geen enkele wijze mee in overweging genomen. Evenmin werden de vaststellingen die de Deputatie kon doen o.b.v. van deze video- en geluidsfragmenten afgetoetst en afgewogen t.a.v. de (theoretische) overwegingen - nl. m.b.t. de klasse 3 inrichting, het aangevraagde vermogen, het 'beperkt' bedrijfje, de 'verwachting', etc. - uit het verslag van de PSA dewelke de Deputatie zich 'eigen' maakte. En al evenmin werd gemotiveerd waarom de door verzoekers voorgehouden (en gestaafde!) hinderaspecten en de door verzoekers voorgelegde video- en geluidsfragmenten niet mee in overweging werden genomen of zouden moeten genomen worden.

Vervolgens gaat de Deputatie niet na of de aanvraag verenigbaar is met de in de omgeving bestaande toestand (cfr. art. 4.3.1, §2, lid 1, 2° VCRO), niettegenstaande de Deputatie tot twee (!) maal toe (zie bestreden beslissing p.2, pnt. 1.6, 1e al. en p. 6, voorlaatste al.) vaststelt dat "(...) de omgeving van de Steentjestraat laat zich, in uitvoering van de bestemming volgens het gewestplan, uitsluitend kenmerken door bewoning en agrarische activiteiten" ...

Door vervolgens te oordelen dat "...voorliggende aanvraag brengt de goede ruimtelijke niet in het gedrang", verantwoordt de Deputatie haar beslissing niet naar recht ...
..."

Verzoekende partijen voegen hieraan in hun wederantwoordnota nog het volgende toe:

" ...

Eerste onderdeel: de beoordeling van de onmiddellijke omgeving

...

Volgens de verwerende partij werd in de bestreden beslissing de aanvraag wel getoetst aan de onmiddellijke omgeving.

Zij verwijst (zie p. 3 antwoordnota) daarbij vooreerst naar hetgeen wordt uiteengezet in de bestreden beslissing onder de rubriek "Beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project" (p.2-3). In deze rubriek wordt enkel gemeld dat "(...) de omgeving van de Steentjestraat laat zich, in uitvoering van de bestemming volgens het gewestplan, uitsluitend kenmerken door bewoning en agrarische activiteiten". Daarin toetst de verwerende partij het voorwerp van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning derhalve niet aan de onmiddellijke omgeving.

Vervolgens verwijst de verwerende partij (zie p. 3 antwoordnota) naar hetgeen de verwerende partij in de bestreden beslissing uiteenzet op p. 4-5. Ook daarin verwijst de verwerende partij enkel naar het gegeven dat het perceel, voorwerp van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, "gelegen is in woongebied met landelijk karakter". Daarin toetst de verwerende partij het voorwerp van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning opnieuw niet aan de onmiddellijke omgeving.

Tot slot verwijst de verwerende partij (zie p. 3-5 antwoordnota) naar hetgeen uiteengezet wordt in de bestreden beslissing op 5-7 (zoals door verweerster geciteerd in haar antwoordnota op p. 3-5). Op grond daarvan houdt de verwerende partij voor dat rekening werd gehouden met:

- 1) de specifieke ligging van het aangevraagde in de bestemming 'woongebied met landelijk karakter',
- 2) de potentiële impact die functie metaalbewerking op de levensomstandigheden kan hebben omwille van haar inplanting en exploitatie,
- 3) de mogelijke geluidshinder en of deze een ernstige impact zal hebben op de omliggende percelen,
- 4) de aard en het gebruik of de bestemming van de in de omgeving bestaande gebouwen,

Ten onrechte.

Bij nalezing van de door de verwerende partij in haar antwoordnota geciteerde overwegingen (zie p. 3-5 van de antwoordnota van de verwerende partij) kan de Raad slechts vaststellen dat de verwerende partij verwijst naar:

- 1) de ligging van het perceel in woongebied met landelijk karakter,
- 2) de indeling van de inrichting in klasse 3 van de indelingslijst bij Vlare 1,
- 3) het gegeven dat de tussenkomende partij (begunstigde van de vergunning) veel in onderaanneming werkt en veel tijd besteed aan afspraken ter plaatse, etc.,
- 4) de te verwachten lawaaihinder die bij correcte uitvoering beperkt is,

- 5) het gegeven dat de omgeving gekenmerkt wordt door uitsluitend vrijstaande landelijke bewoning, geen reden is elke andere bestemming "uit te sluiten",
6) het gegeven dat, bij correct gebruik, het gevraagde niet zal resulteren in incompatibiliteit met "deze omgeving";

Met die overwegingen toetst de verwerende partij het voorwerp van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning opnieuw niet aan de onmiddellijke omgeving.

Zoals in het verzoekschrift tot vernietiging uiteengezet ... moet ... "(...) bij het beoordelen van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving uitgegaan (...) worden van de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving die voornamelijk afhankelijk zijn van de aard en het gebruik of de bestemming van de in die omgeving bestaande gebouwen of open ruimten, of van de bijzondere bestemming die in voorkomend geval het bijzonder plan van aanleg van het gebied aan die omgeving heeft gegeven". Nergens onderzoekt noch motiveert de verwerende partij evenwel de "specifieke kenmerken" van de onmiddellijke omgeving a.d.h.v. "de aard en het gebruik of de bestemming van de in die omgeving bestaande gebouwen of open ruimten".

Het argument (zie antwoordnota p. 5) dat, omdat de aangevraagde functiewijziging gerealiseerd wordt in een 'woningbijgebouw', "alleen al daarom" verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving, kan evenmin weerhouden worden: dit argument wordt vooreerst niet vermeld of weerhouden in de bestreden beslissing; daarenboven is het strijdig met de artikelen 5.1.0 en 6.1.2.2 Inrichtingsbesluit 1972 op grond waarvan een concrete beoordeling van de bestaanbaarheid met o.m. de onmiddellijke omgeving vereist is.

De verwerende partij betwist tot slot eveneens dat er (minstens) sprake is van een tegenstrijdige motivering (zie antwoordnota p. 5). De verwerende partij is van oordeel dat het gegeven dat de omgeving "voornamelijk" gekenmerkt wordt door bewoning en agrarische activiteiten, niet betekent dat daarin geen ambachtelijke activiteiten meer kunnen worden toegestaan (zie antwoordnota p. 5-6). Ook dit argument kan niet overtuigen:

a) vooreerst overweegt de Deputatie niet dat de omgeving zich "voornamelijk" laat kenmerken door bewoning en agrarische activiteiten, wel dat de omgeving zich daardoor "uitsluitend" laat kenmerken,

b) vervolgens is het wel degelijk tegenstrijdig enerzijds te oordelen dat "(...) de omgeving van de Steentjestraat laat zich, in uitvoering van de bestemming volgens het gewestplan, uitsluitend kenmerken door bewoning en agrarische activiteiten", maar anderzijds te oordelen dat "(...) de beoogde bestemmingswijziging, bestaanbaar is binnen zijn omgeving";

Net als de verwerende partij verwijst de tussenkomende partij (zie schriftelijke uiteenzetting p. 6-9) naar hetgeen de verwerende partij in de bestreden beslissing uiteenzet op p. 5-7. Verzoekers verwijzen in dat verband naar hetgeen hiervoor (bij de beantwoording van de antwoordnota van de verwerende partij) werd uiteengezet.

...

Tweede onderdeel: de beoordeling van de bestemming

...

In haar antwoordnota citeert de verwerende partij de bestreden beslissing daar waar de "hinderaspecten" werden beoordeeld (zie p. 6 antwoordnota). Dit wordt niet betwist door verzoekers. Het verweer van de verwerende partij is derhalve doelloos.

Vervolgens citeert de verwerende partij de bestreden beslissing daar waar de "omvang en de aard" van de functiewijziging wordt beoordeeld (zie p. 7-8 antwoordnota). Ook dit wordt echter niet door de verzoekende partijen betwist. Het verweer van de verwerende partij is derhalve opnieuw doelloos.

Onterecht is de verwerende partij echter van oordeel dat zij "...wel degelijk rekening gehouden (heeft) met het bijzonder karakter van het woongebied met landelijk karakter" (zie antwoordnota p. 8-9), maar dat verzoekers "...de zaken verkeerd voor(stellen) waar zij

beweren dat het aangevraagde niet verenigbaar zou zijn met de bestemming omdat de steentjesstraat louter residentiële functies kent' (zie antwoordnota p. 9).

Vooreerst hebben verzoekers in de uiteenzetting van het tweede middelonderdeel nergens voorgehouden dat de Steentjesstraat "...louter residentiële functies kent".

Vervolgens hebben verzoekers wel uiteengezet dat de verwerende partij niet is nagegaan of het voorwerp van de stedenbouwkundige vergunning verenigbaar is bestemming, rekening houdende met het bijzonder karakter van het woongebied met landelijk karakter: "De Deputatie gaat evenwel niet na of het voorwerp van de stedenbouwkundige vergunning verenigbaar is bestemming, rekening houdende met "het bijzonder karakter van het woongebied met landelijk karakter (bv. louter residentiële villawijk, of het landbouwkarakter van het gebied) ... Verzoekers het begrip 'louter' geaccentueerd omdat de Steentjesstraat zich laat kenmerken door "uitsluitend" (of 'louter') bewoning en agrarische activiteiten.

En het is met dat bijzondere karakter van het woongebied met landelijk karakter, nl. het gegeven dat de Steentjesstraat zich laat kenmerken "(...) uitsluitend kenmerken door bewoning en agrarische activiteiten", dat de verwerende partij in de bestreden beslissing niet, of minstens onvoldoende, rekening heeft gehouden. Behoudens het gegeven dat de bestreden beslissing tot twee maal toe overweegt dat "(...) de omgeving van de Steentjesstraat laat zich, in uitvoering van de bestemming volgens het gewestplan, uitsluitend kenmerken door bewoning en agrarische activiteiten", gaat de bestreden beslissing op geen enkele wijze na of het voorwerp van de (aanvraag tot) stedenbouwkundige vergunning ermee verenigbaar is. Nergens maakt de thans bestreden beslissing een afweging – iedere afweging dienaangaande ontbreekt(!) – tussen enerzijds het bijzondere karakter van het kwestieuze woongebied met landelijk karakter en het voorwerp van de (aanvraag tot) stedenbouwkundige anderzijds. Om die reden schendt de bestreden beslissing de hoger weergegeven rechtsregelen en -beginselen.

Nopens de, minstens, tegenstrijdigheid in de motivering behoudt de verwerende partij het stilzwijgen.

Net als de verwerende partij verwijst de tussenkomende partij (zie schriftelijke uiteenzetting p. 9-10) naar hetgeen de verwerende partij in de bestreden beslissing uiteenzet op p. 6-7. Verzoekers verwijzen in dat verband naar hetgeen hiervoor (bij de beantwoording van de antwoordnota van de verwerende partij) werd uiteengezet.

...

Derde onderdeel: de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

...

Verzoekers vorderen geen "opportuniteitsoordeel" van de Raad. In zoverre de verwerende partij het tegendeel beweert (zie antwoordnota p. 9), mist haar verweer feitelijke grondslag.

De verwerende partij is vervolgens van oordeel dat "...er op de deputatie geen verplichting (rust) om de inhoud van de opgeworpen bezwaren en beroepsgrievens punt voor punt te beantwoorden in haar beslissing" (zie antwoordnota p. 10).

Dit verweer is ongegrond.

Vooreerst zal de Raad vaststellen dat de verwerende partij niet ontkent noch betwist dat de kwestieuze video- en geluidsfragment tijdens het georganiseerd administratief op regelmatige wijze aan het oordeel van de verwerende partij werden voorgelegd. Integendeel, de verwerende partij erkent dit impliciet maar zeker in haar antwoordnota (zie p. 10).

Vervolgens zal de Raad vaststellen dat het in de bestreden beslissing tevergeefs zoeken naar ook maar één spoor omtrent de door verzoekers voorgelegde video- en geluidsfragmenten. Uit de bestreden beslissing blijkt op geen enkele wijze of de verwerende met de door verzoekers voorgelegde video- en geluidsfragmenten ook maar op enige, bij

haar oordeel, rekening heeft gehouden. Het blijkt zelfs überhaupt niet of de verwerende partij de video- en geluidsfragmenten wel heeft bekeken !

Hoewel het juist is dat verwerende partij niet gehouden is elk opgeworpen bezwaar "punt per punt" te beantwoorden, rust op de verwerende partij wel de verplichting (1) haar beslissing zorgvuldig voor te bereiden, (2) de goede ruimtelijke ordening - m.i.v. de hinderaspecten - te beoordelen (art. 4.3.1 VCRO) en (3) haar beslissing afdoende (materieel en formeel) te motiveren. En het is precies aan die verplichtingen dat de verwerende partij schromelijk tekort is geschoten:

a) ... door de door verzoekers voorgelegde video- en geluidsfragmenten op geen enkele wijze mee in overweging te nemen, noch aannemelijk te maken dat ze mee in overweging werden genomen en ze integendeel simpelweg te negeren (!), heeft de verwerende partij de thans bestreden beslissing geenszins zorgvuldig voorbereid; van enige "zorgvuldige feitenvinding" is er in dit geval op geen enkele wijze sprake;

b) hoewel de motiveringsverplichting niet inhoudt dat alle door de rechtszoekende aangehaalde feitelijke en juridische argumenten moeten beantwoord worden, moet de motivering wel "draagkrachtig" zijn ... ook aan deze verplichting komt de verwerende partij in de bestreden beslissing niet tegemoet; het is precies omdat de verwerende partij de hinder, zoals die kan vastgesteld worden op basis van de video- en geluidsfragmenten, op geen enkele wijze mee in overweging heeft genomen (minstens blijkt dit niet uit de bestreden beslissing), dat de motivering in geen enkel opzicht afdoende of draagkrachtig is; het is voor verzoekers een raadsel waarom de bestreden beslissing voorhoudt dat "... de hinder zeer beperkt is" – hetgeen de bestreden beslissing afleidt uit het 'klasse 3' – karkater van de inrichting, het 'beperkt' bedrijfje, etc. – terwijl, naar het oordeel van verzoekers, precies het tegendeel blijkt uit de door voorgelegde video- en geluidsfragmenten!

...

De verwerende partij is vervolgens weinig ernstig daar waar zij opwerpt (zie antwoordnota p. 10) dat m.b.t. de geurhinder "...nooit enig concreet overtuigingsstuk (werd) overgemaakt aan de deputatie (...)". Dit verweer is werkelijk wereldvreemd, en zelfs tergend:

a) wereldvreemd: het is verzoekers een raadsel hoe zij het bestaan van geurhinder a.d.h.v. "enig concreet overtuigingsstuk" kunnen staven (tenzij de verwerende zich de moeite zou getroosten om (onaangekondigd) het voorwerp van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ter plaatse te beoordelen...!); maar bovenal is het vervolgens bijzonder merkwaardig dat een vergunningsverlenende overheid niet weet — of dit toch minstens voorhoudt — dat de activiteit van metaalbewerking altijd gepaard gaat met geurhinder !!!

b) tergend: m.b.t. de geluidshinder hebben verzoekers video- en geluidsfragmenten voorgelegd aan de verwerende partij; en vervolgens heeft de verwerende zich zelfs niet de moeite getroost naar deze geluids- en videofragmenten... te kijken !

De deputatie beantwoordt vervolgens het middel niet inzoverre verzoekers opwerpen dat de niet werd nagegaan of de aanvraag verenigbaar is met de in de omgeving bestaande toestand (cfr. art. 4.3.1, §2, lid 1, 2° VCRO), niettegenstaande de Deputatie tot twee (!) maal toe (zie bestreden beslissing p.2, pnt. 1.6, 1e al. en p. 6, voorlaatste al.) vaststelt dat "(...) de omgeving van de Steentjesstraat laat zich, in uitvoering van de belemmering volgens het gewestplan, uitsluitend kenmerken door bewoning en agrarische activiteiten" (zie stuk I.3).

...

In de mate de tussenkomende partij 'het zelfde' standpunt verdedigt als de verwerende partij, verwijzen verzoekers naar hetgeen hiervoor werd uiteengezet (bij de beantwoording van de antwoordnota van de verwerende partij).

De tussenkomende partij verwijst vervolgens (zie schriftelijke uiteenzetting p. 14) uitvoerig naar de melding klasse 3, waarvan het College van Burgemeester en schepenen van de gemeente Laarne hem akte heeft verleend, en waaruit de tussenkomende partij samengevat afleidt dat (1) "(...) dan ook de logica zelf (is) dat de vergunningverlenende overheid bij het

beoordelen van een aanvraag in beginsel uitgaat van het feit dat een inrichting zal worden geëxploiteerd in overeenstemming met de geldende normen", (2) dat verzoekers "...geen rekening (houden) met het feit dat elke ingedeelde inrichting een zekere mate van hinder veroorzaakt" en (3) dat in de bestreden beslissing "...terecht geoordeeld (wordt) dat de kritiek dat de inrichting eventueel overmatige hinder zou veroorzaken eerder een kwestie is die dient aangekaart te worden voor de bevoegde handhavende diensten, doch geen element is waarmee rekening moet worden gehouden in het kader van de beoordeling van de bestaanbaarheid van de inrichting of de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening".

Al deze argumenten falen volkomen.

De omstandigheid dat de tussenkomenende partij een milieumelding heeft gedaan, ontslaat de Deputatie er absoluut niet van de aanvraag in concreto te beoordelen ... mag de Deputatie zich er, als vergunningverlenende overheid, niet toe beperken te verwijzen naar de milieumelding Klasse 3;

De Deputatie is aldus, als vergunningverlenende overheid gehouden de aanvraag in concreto te beoordelen en na te gaan of de aard en de omvang van het bedrijf, voorwerp van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, bestaanbaar is met de bestemming 'woongebied met landelijk karakter'.

Het feit dat de tussenkomenende partij m.a.w. melding had gedaan van een inrichting Klasse 3, volstond en volstaat derhalve geenszins om tot de bestaanbaarheid van de inrichting met de goede ruimtelijke ordening te besluiten.

Verzoekers negeren geenszins het gegeven "...dat elke ingedeelde inrichting een zekere mate van hinder veroorzaakt." Verzoekers zijn daarentegen wel van oordeel de tussenkomenende partij overmatige hinder (geluids- en geurhinder) veroorzaakt (zie o.a. hun beroepschrift ... en hun repliek op het verslag van de PSA ..., hetgeen door verzoekers gestaafd werd en wordt d.m.v. video- en geluidsfragmenten die voorgelegd werden aan de verwerende partij tijdens het georganiseerd administratief beroep ...

Net zoals de verwerende partij poogt de tussenkomenende partij de hinderaspecten 'door te schuiven' naar de 'handhavende' overheid. Ook dit argument faalt volkomen.

Het komt aan de Deputatie toe om de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning te beoordelen op o.m. de overeenstemming met de goede ruimtelijk (art. 4.3.1 §1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening). De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van o.m. de hinderaspecten (zie art. 4.3.1 Vlaamse Codex RO).

Indien de inrichting, voorwerp van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, reeds wordt 'uitgebaat', kon en kan de Deputatie daarmee rekening houden in haar beslissing. Meer zelfs indien uit de aanvraag blijkt dat de inrichting "niet inherent hinderlijk is", doch de Deputatie - o.b.v. de reeds bestaande uitvoering - het tegendeel vaststelt, dan mag de Deputatie de aanvraag zelfs als misleidend weigeren ...

*De Deputatie had m.a.w., als vergunningverlenende overheid, de verplichting de aanvraag te weigeren indien reeds in het stadium van vergunningsaanvraag de strijdigheid met o.m. de goede ruimtelijke ordening vaststaat; het getuigt integendeel van onbehoorlijk bestuur een vergunning toch te verlenen, en de verantwoordelijkheid "door te schuiven" naar hetzij de handhavende overheid, hetzij de rechterlijke macht !
..."*

2.

Verwerende partij betwist de gegrondheid van het middel in haar antwoordnota als volgt:

“ ...

In een eerste middelenonderdeel stellen de verzoekers dat de deputatie de bestaanbaarheid van de aangevraagde functiewijziging met de onmiddellijke omgeving onvoldoende heeft onderzocht. ...

In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen menen, heeft de deputatie ... wel degelijk de aangevraagde functiewijziging getoetst aan de onmiddellijke omgeving.

Vooreerst bevat de bestreden beslissing een beschrijvende passage omtrent de specifieke kenmerken van de (onmiddellijke) omgeving van het aangevraagde ...

Uit de bestreden beslissing blijkt dat deze aspecten betreffende de onmiddellijke omgeving meegenomen werden in de beoordeling door de deputatie ...

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de deputatie de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving, die voornamelijk afhankelijk zijn van de aard en het gebruik of de bestemming van de in die omgeving bestaande gebouwen, in acht heeft genomen bij het beoordelen van de bestaanbaarheid van het aangevraagde met de onmiddellijke omgeving.

De deputatie heeft concreet rekening gehouden met de specifieke ligging van het aangevraagde in de bestemming ‘woongebied met landelijk karakter’. Ook heeft ze rekening gehouden met de potentiële impact op de levensomstandigheden die deze functiewijziging naar ‘metaalbewerking’ kan hebben omwille van haar inplanting en exploitatie. Er werd nagegaan of de mogelijke geluidshinder een ernstige impact zal hebben op de omliggende percelen en hoe hieraan desgevallend kan worden geredimeerd.

Er werd eveneens rekening gehouden met de aard en het gebruik of de bestemming van de in de omgeving bestaande gebouwen, die in voorliggend geval voornamelijk een woonfunctie of agrarische functie hebben. Het feit dat zich in de omgeving voornamelijk gebouwen met woonfunctie of agrarische functie bevinden, hoeft echter niet per definitie te betekenen dat het aangevraagde daarom niet verenigbaar is met die omgeving. Immers, artikel 5.1.0 bevat de uitdrukkelijke uitzonderingsmogelijkheid om ook in woongebied andere functies dan ‘wonen’ die ermee verenigbaar zijn’ per definitie niet toegelaten zouden zijn in woongebied (met landelijk karakter), waar zich logischerwijze voornamelijk woningen en agrarische bedrijven zullen situeren.

Bovendien wordt de aangevraagde functiewijziging zelf ook gerealiseerd in een ‘woningbijgebouw’ en is ze alleen daarom verenigbaar met de overige woongebouwen in de directe omgeving.

Minstens bevat de bestreden beslissing geen tegenstrijdige motivering waar zij enerzijds stelt dat de omgeving zich kenmerkt door uitsluitend bewoning en agrarische activiteiten en zij anderzijds stelt dat het aangevraagde verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving.

Er wordt door de deputatie inderdaad erkend dat in de omgeving voornamelijk bewoning en agrarisch activiteiten plaatsvinden. Daarmee heeft de deputatie echter (terecht) niet geoordeeld dat deze omgeving geen ambachtelijke activiteit zou kunnen verdragen. De deputatie heeft slechts vastgesteld dat de bestemming “woongebied met landelijk karakter” ter plaatse werd gerealiseerd. dit betekent echter niet dat er in dergelijk gebied geen ambachtelijke activiteiten meer kunnen worden toegestaan, nu artikel 5.1.0 Inrichtingsbesluit expliciet in deze mogelijkheid voorziet.

De deputatie heeft de elementen waarop zij haar beslissing steunt uitdrukkelijk in de bestreden beslissing opgenomen. Zij kon in alle redelijkheid beslissen tot de verenigbaarheid van de functie ‘metaalbewerking’ met de onmiddellijke omgeving. ...

In een tweede middelenonderdeel stellen de verzoekende partijen dat de deputatie de bestaanbaarheid van de aangevraagde functiewijziging met de bestemming onvoldoende heeft onderzocht. ...

Aangaande de bestaanbaarheid met de bestemming 'woongebied (met landelijk karakter)' moet de vergunningverlenende overheid oordelen of, rekening houdend met de aard, de omvang en de hinderaspecten, de betrokken inrichting, om redenen van goede ruimtelijke ordening, in het woongebied kan worden ingeplant, dan wel uit dit gebied geweerd dient te worden. ...

Elk van deze verschillende aspecten werd beoordeeld door de deputatie, die redelijkerwijs kon oordelen dat het aangevraagde bestaanbaar is met de bestemming 'woongebied met landelijk karakter'.

Over het feit dat de hinderaspecten door de deputatie werden beoordeeld, bestaat in ieder geval geen betwisting. De deputatie oordeelde ter zake ...

De deputatie heeft in de bestreden beslissing in concreto de mogelijke hinderaspecten beoordeeld.

Gelet op het feit dat de aangevraagde functiewijziging slechts een klasse 3-inrichting uitmaakt, kon er in alle redelijkheid worden geoordeeld dat deze inrichting niet "intrinsiek hinderlijk" is. Zowel op het gebied van geproduceerd vermogen als op het gebied van het aantal effectieve werkuren ter plaatse, kon de deputatie besluiten dat de bestemmingswijziging naar metaalbewerking niet intrinsiek hinderlijk is. Evenmin is het onredelijk om te stellen dat er in woongebied enige dynamiek moet kunnen plaatsvinden, ook al wordt deze door sommigen als "hinder" ervaren (quod non). Indien werkelijk uitsluitend woonfuncties zouden kunnen, worden vergund in woongebied, dan zou de bepaling van artikel 5.1.0 Inrichtingsbesluit immers volledig worden uitgehouden.

De uitbating van een "kleine metaalwerkplaats" is dan ook niet onbestaanbaar met de bestemming woongebied. ...

Ook de omvang en de aard van de aangevraagde functiewijziging, de twee overige aspecten waaraan de vergunningverlenende overheid dient te toetsen bij beoordeling van de bestaanbaarheid van het aangevraagde met de bestemming, werden door de deputatie mee in overweging genomen ...

Als kleinschalige werkplaats voor uitvoering van een ambacht, is de aangevraagde functiewijziging dan ook niet van die aard dat zij niet in het betrokken woongebied kan worden uitgeoefend.

De deputatie heeft bij haar beoordeling omtrent de verenigbaarheid met de bestemming wel degelijk rekening gehouden met het bijzonder karakter van het woongebied met landelijk karakter. Daarbij kwam de deputatie evenwel - terecht - tot de vaststelling dat de omgeving van de Steentjesstraat niet louter bestaat uit residentiële functies, maar minstens ook uit agrarische functies. De verzoekende partijen stellen de zaken verkeerd voor waar zij beweren dat het aangevraagde niet verenigbaar zou zijn met de bestemming omdat de Steentjesstraat louter residentiële functies kent. In dat opzicht is het arrest waarnaar zij verwijst dan ook niet dienstig.

Nu de deputatie zowel de hinderaspecten, de aard als de omvang van de aangevraagde inrichting heeft onderzocht in het licht van de verenigbaarheid met de bestemming 'woongebied met landelijk karakter' en haar motieven ook heeft opgenomen in haar bestreden beslissing, heeft zij zowel voldaan aan het zorgvuldigheidsbeginsel als aan de beginselen inzake de formele en materiële motivering. De motivering is evenmin strijdig.

...

Tot slot stellen de verzoekende partijen in een derde middelenonderdeel dat de deputatie de bestaanbaarheid van de aangevraagde functiewijziging met de goede ruimtelijke ordening onvoldoende heeft onderzocht. ...

Voor zover de verzoekende partijen betwisten dat de aangevraagde functiewijziging in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening omwille van de veroorzaakte hinder en omwille van onverenigbaarheid met de in de omgeving bestaande toestand, kunnen zij hieromtrent in ieder geval geen opportuniteitsoordeel vragen aan uw Raad.

Vermits de vergunningverlenende overheid over een discretionaire bevoegdheid beschikt, mag de Raad zijn beoordeling omtrent de eisen van een goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de deputatie. In de hem opgedragen legaliteitsbeoordeling kan de Raad enkel rekening houden met de motieven die opgenomen zijn in de bestreden beslissing, en nagaan of de bevoegde overheid haar appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot het bestreden besluit is kunnen komen. ...

...
Uit de bestreden beslissing blijkt eens te meer duidelijk dat de deputatie de goede ruimtelijke ordening inderdaad (mede) heeft beoordeeld met inachtneming van zowel de hinderaspecten als de in de omgeving bestaande toestand (zie ook supra).

De mogelijke geluidshinder werd wel degelijk in concreto onderzocht ...

...
Dat de deputatie bij haar beoordeling van de goede ruimtelijke ordening niet uitdrukkelijk verwijst naar de overlegde video- en geluidsfragmenten betekent niet dat haar beoordeling onzorgvuldig zou zijn of haar beslissing onwettig. Er rust op de deputatie geen verplichting om de inhoud van de opgeworpen bezwaren en beroepsgrievens punt voor punt te beantwoorden in haar beslissing. Zij schendt daarmee in geen geval de motiveringsplicht.

Minstens dient de deputatie niet te motiveren waarom ze deze video- en geluidsfragmenten niet in overweging zou hebben genomen, zoals de verzoekende partijen schijnen voor te houden. Ten eerste heeft de deputatie wel degelijk de hinderaspecten in overweging genomen die op deze fragmenten worden getoond. Ten tweede houdt de motiveringsplicht voor de deputatie enkel in dat zij haar beslissing in feite en in rechte op afdoende en draagkrachtige wijze moet motiveren, maar niet dat zij moet motiveren waarom zij al dan niet uitdrukkelijk antwoord op een (onderdeel van een) bezwaar.

Ten aanzien van de vermeende geurhinder werd door de verzoekende partijen nooit enig concreet overtuigingsstuk overgemaakt aan de deputatie, zodat hiermee logischerwijze ook geen rekening kon worden gehouden. Minstens kon de deputatie dit hinderaspect daardoor niet op een meer concrete wijze onderzoeken.

Wat de beoordeling van de aangehaalde hinderaspecten betreft, is het overigens in geen geval onzorgvuldig of in strijd met de motiveringsplicht dat de deputatie zich in haar beoordeling baseert op het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar. Integendeel, artikel 4.7.23 §1 VCRO schrijft expliciet voor dat de beslissing van de deputatie genomen wordt op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar.

Daarnaast zetten de verzoekende partijen niet uiteen op welke wijze, de deputatie zou zijn voorbij gegaan aan een beoordeling van de in de omgeving bestaande toestand. In de bestreden beslissing kan in ieder geval worden gelezen dat de deputatie rekening heeft gehouden met deze gegevens, nu zij een concrete omschrijving geeft van de omgeving van het aangevraagde en de impact van de aangevraagde inrichting tevens toetst aan deze omgeving.

De deputatie heeft de toetsing van het aangevraagde aan de goede ruimtelijke ordening op zorgvuldige wijze verricht en heeft daarbij (onder meer) de door de verzoekende partijen aangehaalde bezwaren beoordeeld. Alle argumenten van verzoekende partijen zijn de deputatie bekend, en de bestreden beslissing geeft in haar motivering duidelijk die feiten en beoordeling weer waarop de beslissing is gesteund.

...

3.

Tussenkomen de partij betwist het middel in haar schriftelijke uiteenzetting als volgt:

...

In de toelichting van het middel verwijzen verzoekende partijen naar hun beroepsgrievens ontwikkeld voor de bestendige deputatie en naar de door hen geformuleerde kritiek op het verslag van de PSA, en stellen zij in een eerste onderdeel ... dat de bestreden beslissing niet afdoende zou zijn gemotiveerd en dit terwijl de bestreden beslissing zowel wat betreft de bestaanbaarheid van de inrichting als wat betreft de beoordeling van de bestemming en de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening wel degelijk een uitgebreide, afdoende en omstandige motivering bevat ... Het lijkt er dan ook op dat verzoekende partij niet kan leven met de opportuniteitsbeoordeling die werd gemaakt door de deputatie en met de afweging daarvan gemaakt door de PSA en die afwijkt van de mening van verzoekende partij. Eenzelfde opmerking kan trouwens worden gemaakt voor de andere onderdelen van het middel.

In dat kader dient er op gewezen te worden dat Uw Raad haar eigen beoordeling van de opportuniteit niet in de plaats mag stellen van die van verwerende partij. De Raad kan enkel een wettigheidscontrole uitvoeren, en kan dus enkel nagaan of de administratieve overheid haar appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend ... Dit houdt in dat de Raad een bestreden beslissing enkel kan vernietigen indien deze kennelijk onredelijk of onzorgvuldig is ... In de mate dat het middel kritiek uitoefent op de opportuniteitsbeoordeling door de verwerende partij, dient alvast opgemerkt te worden dat het middel onontvankelijk is.

...

Eerste onderdeel - onmiddellijke omgeving

...

Verzoekende partijen houden voor dat de bestaanbaarheid van de bestemmingswijziging met de onmiddellijke omgeving op geen enkele wijze wordt gemotiveerd.

De bestreden beslissing stelt wat dit betreft nochtans ...

Verzoekende partijen kunnen gelet op het voorafgaande bezwaarlijk stellen dat verwerende partij op geen enkele wijze de bestaanbaarheid met de onmiddellijke omgeving motiveert.

Verwerende partij motiveert duidelijk op basis van welke feiten en specifieke omstandigheden zij van oordeel mocht zijn dat de bestemmingswijziging geen abnormale hinder met zich zal meebrengen. Daarvoor verwijst verwerende partij niet enkel naar de inhoud en aspecten van een milieuvergunning klasse 3 maar ook naar de beperkte oppervlakte en de beperkte werktijd.

...

Verzoekende partijen tonen niet aan dat verwerende partij op foutieve of kennelijke onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen. ...

Vervolgens is de motivering die werd gegeven afdoende en daadkrachtig nu verzoekende partijen redelijkerwijze kennis hebben kunnen nemen van de redenen waarop verwerende partij zich heeft gebaseerd om tot de bestreden beslissing te komen.

Ten slotte snijdt het geen hout te stellen dat de bestreden beslissing een tegenstrijdige motivering zou bevatten. Verwerende partij vermeldt inderdaad dat het gaat om een

woongebied met een landelijk karakter, maar zij houdt hier verder ook rekening mee in haar motivering. Aangezien ze niet enkel het landelijke karakter erkent maar dit aspect ook opneemt in haar motivering en stelt dat dit geen belemmering vormt voor het verlenen van de vergunning kan er niet worden gesteld dat dit zou gaan om een tegenstrijdige motivering, laat staan om een kennelijke onredelijke beoordeling.

...

Tweede onderdeel - bestemming woongebied

...

Ook in het tweede onderdeel komt de door verzoekende partij geformuleerde kritiek in essentie erop neer dat zij de opportuniteitsbeoordeling van de bestreden beslissing in vraag stelt, zodat het middel in die mate onontvankelijk is.

De bestreden beslissing stelt omtrent de bestemming woongebied met landelijk karakter ...

Verzoekende partijen erkennen dat verwerende partij de hinderlijkheid van de inrichting op afdoende en volledige wijze heeft gemotiveerd, maar stellen dat verwerende partij niet de bestaanbaarheid met de bestemming woongebied met landelijk karakter niet in beschouwing heeft genomen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij dit aspect wel afdoende heeft onderzocht en gemotiveerd (zie ook weerlegging eerste onderdeel). Verwerende partij stelt expliciet dat gelet op de beperkte activiteit, het immers gaat om een beperkte oppervlakte en tijdsduur, en de bestemming dan ook bestaanbaar is met de bestemming woongebied met landelijk karakter.

Verwerende partij ... beschikt over een discretionaire beoordeling bij het toekennen van een vergunning ... waarbij het niet aan de Raad toekomt zich te mengen in deze opportuniteitsbeoordeling, tenzij er sprake is van een kennelijk onredelijke besluitvorming. Van dit laatste is in deze geen sprake, laat staan dat verzoekende partij in haar verzoekschrift aanhaalt waarin deze kennelijke onredelijke opportuniteitsbeoordeling dan wel zou kunnen bestaan.

...

Derde onderdeel: goede ruimtelijke ordening

...

Net zoals bij de vorige onderdelen komt de kritiek in wezen neer op een kritiek op de opportuniteitsbeoordeling, zodat het middel in die mate onontvankelijk is.

Ondergeschikt weze opgemerkt dat verwerende partij de hinderaspecten wel degelijk voldoende in rekening heeft genomen. Verzoekende partij stelde immers zelf in haar verzoekschrift ...

Verzoekende partij erkent zelf dat verwerende partij de hinderaspecten wel voldoende heeft onderzocht. Het houdt dus geen steek in het zelfde middel aan te halen dat verwerende partij dit, in strijd met de goede ruimtelijke ordening, niet zou gedaan hebben.

De bestreden beslissing stelt daarenboven ...

Gelet op het voorafgaande is het duidelijk dat verwerende partij wel degelijk op redelijke en zorgvuldige wijze de hinderaspecten en de argumenten van verzoekende partij heeft beoordeeld en gemotiveerd.

Ook op dit punt beschikte verwerende partij over een discretionaire bevoegdheid ...

Uw Raad kan enkel haar marginale toetsingsbevoegdheid uitoefenen en de toegekende vergunning vernietigen indien deze niet zou steunen op correcte gegevens of feitenvinding. Gelet op de titel '2.3 De goede ruimtelijke ordening' en de inhoud van deze titel in het

vergunningsbesluit is duidelijk dat verwerende partij het aangevraagde op afdoende en volledige wijze heeft getoetst aan de goede ruimtelijke ordening.

Het vergunningsbesluit geeft kortom op afdoende wijze de redenen aan waarop verwerende partij haar beslissing steunt, waardoor geen sprake kan zijn van de door verzoekende partijen ingeroepen schendingen ...

...

De bestreden beslissing haalt trouwens terecht aan dat de eventueel beweerde overdreven geluidshinder of geurhinder een probleem is dat met de geëigende middelen moet worden aangepakt. Er mag inderdaad in het kader van de beoordeling van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag van uitgegaan worden dat de exploitant van een hinderlijke inrichting (in dit geval van klasse 3) de algemene en sectorale milieuvergunningsvoorwaarden naleeft ... Een eventuele overtreding van deze normen dient gepast aangepakt te worden bijvoorbeeld door middel van het indienen van een klacht bij de bevoegde diensten omwille van het niet naleven van de vergunningsvoorwaarden.

Verzoekende partij laat wat dat betreft trouwens na ook maar enige vaststelling of klacht bij te brengen waaruit zou blijken dat tussenkomende partij ooit de van toepassing zijnde geluidsnormen zou hebben overschreden. De door verzoekende partij aangebrachte videobeelden zijn wat dat betreft niet dienend, omdat zij niet op een objectieve en meetbare wijze de geluidsemissies kunnen kwantificeren en bovendien gemakkelijk manipuleerbaar zijn.

Verzoekende partij roept dan wel aanzienlijke geluidshinder en geurhinder in, doch slaagt er niet in aan te tonen dat deze hinder het algemeen en redelijkerwijze aanvaardbare niveau (in woongebied) overstijgt. Het lijkt dan ook de logica zelf dat de vergunningverlenende overheid bij het beoordelen van een aanvraag in beginsel uitgaat van het feit dat een inrichting zal worden geëxploiteerd in overeenstemming met de geldende milieunormen, waarvan mag worden verondersteld dat zij zodanig werden vastgesteld dat zij de gebruikelijke hinder beperken tot een aanvaardbaar niveau. De ganse argumentatie die verzoekende partij opbouwt rond de geluids- en geurhinder, om vervolgens te besluiten dat de aanvraag niet verenigbaar kan worden geacht met het woongebied, houdt dan ook geen rekening met het feit dat elke ingedeelde inrichting een zekere mate van hinder veroorzaakt. Anders oordelen zou tot gevolg hebben dat er in woongebied geen enkele ingedeelde activiteit meer zou kunnen worden vergund, wat neer zou komen op een verbodsbepaling.

In de bestreden beslissing wordt dan ook terecht geoordeeld dat de kritiek dat de inrichting eventueel overmatige hinder zou veroorzaken eerder een kwestie is die dient aangekaart te worden voor de bevoegde handhavende diensten, doch geen element is waarmee rekening moet worden gehouden in het kader van de beoordeling van de bestaanbaarheid van de inrichting of de verenigbaarheid ervan met de goede ruimtelijke ordening, temeer nu uit geen enkele vaststelling, klacht of geluidsmeting blijkt dat de inrichting uit haar aard zelf meer hinder zou veroorzaken dan hetgeen algemeen aannemelijk is voor dergelijke inrichtingen en meer dan wettelijk toegelaten is. ...

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Verzoekende partijen betwisten in essentie de degelijkheid van de beoordeling in de bestreden beslissing van de verenigbaarheid van de aanvraag met de gewestplanbestemming woongebied met landelijk karakter en met de goede ruimtelijke ordening, die niet afdoende zou zijn gemotiveerd, inzonderheid gelet op de argumentatie in hun administratief beroepschrift en in hun repliek met stukken op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

2.

Tussenkomen de partij betwist de ontvankelijkheid van het middel, gezien zij meent dat verzoekende partijen *in se* kritiek uitoefenen op de opportuniteitsbeoordeling door verwerende partij, terwijl de Raad haar beoordeling van de aanvraag niet in de plaats mag stellen van die van verwerende partij.

De Raad doet overeenkomstig artikel 4.8.2 VCRO, als administratief rechtscollege, bij wijze van arresten uitspraak over de beroepen die worden ingesteld tot vernietiging van vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afgeven of weigeren van een vergunning. Indien de Raad het beroep gegrond verklaart, vernietigt hij de vergunningsbeslissing overeenkomstig artikel 35 DBRC-decreet geheel of gedeeltelijk. De Raad beschikt derhalve enkel over een vernietigingsbevoegdheid, waarbij hij zich niet in de plaats mag stellen van verwerende partij als vergunningverlenende overheid, en zich moet beperken tot een wettigheidscontrole van de in laatste aanleg genomen (bestreden) vergunningsbeslissing.

Het beroep van verzoekende partijen strekt tot de vernietiging van de beslissing van verwerende partij houdende het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor een bestemmingswijziging. Uit de lezing en de beoordeling van het middel (zie verder), blijkt niet dat dit (zoals door tussenkomen de partij wordt voorgehouden) louter strekt tot een nieuwe inhoudelijke beoordeling van de opportuniteit van de aanvraag door de Raad.

Het middel is ontvankelijk. De exceptie wordt verworpen.

3.

De relevante artikelen 5.1.0 en 6.1.2.2 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen luiden respectievelijk als volgt:

*“5.1.0 De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.
Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.”*

“6.1.2.2 De woongebieden met een landelijk karakter zijn bestemd voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven.”

Uit de samenlezing van geciteerde artikelen volgt dat inrichtingen voor ambacht en kleinbedrijf, zoals de inrichting van tussenkomen de partij, in een woongebied met landelijk karakter slechts mogen worden toegestaan onder de dubbele voorwaarde dat zij niet wegens de taken van bedrijf die zij uitvoeren, om redenen van goede ruimtelijke ordening, in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, met andere woorden dat zij bestaanbaar zijn met de bestemming woongebied met landelijk karakter, en dat zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving. Bij het beoordelen van de bestaanbaarheid met de bestemming woongebied met landelijk karakter dient rekening te worden gehouden met de aard en de omvang van het bedrijf, waardoor dat laatste inzonderheid om redenen van ruimtelijke ordening niet in het betrokken woongebied met landelijk karakter kan worden ingeplant, ofwel wegens het intrinsiek hinderlijk of storend karakter van het bedrijf, ofwel wegens het bijzonder karakter van het woongebied met landelijk karakter (bv. louter residentiële villawijk, of het landbouwkarakter van het gebied). Bij het beoordelen van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving moet worden uitgegaan van de specifieke

kenmerken van de onmiddellijke omgeving, die voornamelijk afhankelijk zijn van de aard of de bestemming van de in de omgeving bestaande gebouwen of open ruimten.

4.

Artikel 4.3.1 VCRO luidt als volgt:

“§1. Een vergunning wordt geweigerd :

1° indien het aangevraagde onverenigbaar is met :

a) stedenbouwkundige voorschriften ..., voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken.

b) een goede ruimtelijke ordening;

...

§2. De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen :

1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;

2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen;”

Op basis van geciteerd artikel dient verwerende partij - als vergunningverlenende overheid - op concrete wijze en met inachtneming van de beroepsargumenten en adviezen te onderzoeken of de aanvraag beantwoordt aan de stedenbouwkundige voorschriften van het geldende gewestplan, evenals aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aandachtspunten en criteria bij haar beoordeling dient te betrekken. Zij moet bij de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening in de eerste plaats rekening houden met *“de in de omgeving bestaande toestand”* dan wel de ordening in de onmiddellijke omgeving, zoals uitdrukkelijk bepaald in hoger geciteerd artikel 5.1.0. Dit betreft de voor het dossier *“relevante”* in de omgeving bestaande toestand, rekening houdend met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria in artikel 4.3.1, §2, lid 1, 1° VCRO die, voor zover noodzakelijk of relevant, voor het aangevraagde dienen te worden onderzocht. Gelet op het voorwerp en de ligging van de aanvraag, evenals de overwegingen in het beroepsschrift van verzoekende partijen, betreffen de voor het aangevraagde te onderzoeken noodzakelijke of relevante aandachtspunten en criteria *in casu* inzonderheid de functionele inpasbaarheid, hinderaspecten en gezondheid. De relevante in de omgeving bestaande toestand betreft inzonderheid de woningen die grenzen aan het bouwperceel, waaronder de woning met tuin en bijgebouw van verzoekende partijen.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de vergunningverlenende overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidscontrole is hij enkel bevoegd om na te gaan of verwerende partij de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar -bestreden- beslissing is kunnen komen. Een kennelijk onredelijke beslissing zal slechts voorliggen wanneer de Raad vaststelt dat de beslissing van verwerende partij dermate afwijkt van het normaal te verwachten beslissingspatroon, dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur, in dezelfde omstandigheden, tot dezelfde besluitvorming zou komen.

Wanneer verwerende partij in graad van administratief beroep uitspraak doet over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning treedt zij niet op als administratief rechtscollege maar als orgaan van actief bestuur. Hieruit volgt dat zij er in het licht van de haar opgelegde motiveringsverplichting niet toe is gehouden om alle argumenten van verzoekende partijen die werden geformuleerd tijdens de voorafgaande administratieve procedure te beantwoorden. Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht dient verwerende partij in haar -bestreden- beslissing duidelijk de met de goede ruimtelijke ordening verband houdende redenen op te geven waarop zij haar beslissing steunt, derwijze dat het de belanghebbenden mogelijk is met kennis van zaken tegen de beslissing op te komen. De opgegeven motieven moeten afdoende zijn.

5.

Op basis van de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij zowel de verenigbaarheid van de aanvraag met de gewestplanbestemming woongebied met landelijk karakter als met de goede ruimtelijke ordening onderzoekt onder de titel “*de goede ruimtelijke ordening*”. Specifiek wat betreft de verenigbaarheid van de aanvraag met de onmiddellijke omgeving overweegt de bestreden beslissing het volgende:

“ ...

Het betreft hier aldus de inrichting van een smederij en inrichting voor het mechanisch behandelen van metalen, in een afzonderlijk opgerichte en vergund bijgebouw, een autobergplaats, waarbij aan dit gebouw op zich geen wijzigingen worden doorgevoerd. Dit gebouw meet 7 m bij 12 m, wat kleinschalig is voor de beoogde activiteit, zodat de erin te ontwikkelen activiteiten eerder kleinschalig zullen zijn.

Het betreffende bijgebouw werd opgericht op 20 m achter de hoofdbouw, en wordt op het rechts aanpalende perceel aangebouwd door een ruim bijgebouw.

Het perceel van de aanvraag is gelegen binnen een woongebied met een landelijk karakter.

...

Ook het feit dat de omgeving gekenmerkt wordt door uitsluitend vrijstaande landelijke bewoning is geen motief om elke andere bestemming, zeker binnen een woningbijgebouw, uit te sluiten.

Bij een correct gebruik van dit gebouw met respect voor het goede nabuurschap dient de gevraagde in oppervlakte beperkte activiteit niet te resulteren in een incompatibiliteit met deze omgeving. ...

Uit wat voorafgaat, kan besloten worden dat de beoogde bestemmingswijziging, bestaanbaar is binnen zijn omgeving, en niet dient afgezonderd naar een industrie- of KMO-gebied.

...”

De inrichting van tussenkomende partij voor ambacht en kleinbedrijf is, zelfs indien ze volgens verwerende partij slechts beperkte geluidshinder veroorzaakt en niet in een daartoe aangewezen gebied moet worden afgezonderd om redenen van goede ruimtelijke ordening, slechts toelaatbaar in woongebied met landelijk karakter, voor zover ze tevens verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving dan wel met de in de omgeving bestaande toestand. Op basis van geciteerde overwegingen uit de bestreden beslissing blijkt niet dat verwerende partij afdoende onderzocht en motiveerde in welke zin de werkplaats voor metaalconstructie in het betreffende woongebied met landelijk karakter verenigbaar is met de specifieke kenmerken van de bestaande ruimtelijke ordening in de onmiddellijke omgeving, en dat zij de aard en het gebruik van de gebouwen in deze omgeving concreet bij haar beoordeling betrok. De loutere vaststelling dat “*de omgeving gekenmerkt wordt door uitsluitend vrijstaande landelijke bewoning*” vormt geen

voldoende beoordeling en zorgvuldige motivering. Hoewel deze vaststelling op zich *“geen motief is om elke andere bestemming uit te sluiten”*, blijkt daaruit eerder dat een hinderlijke inrichting in een woningbijgebouw aldaar niet evident is.

De bestreden beslissing bevat geen concrete feitelijke gegevens met betrekking tot aanpalende gebouwen en gronden, inzonderheid de woning met tuin en bijgebouw van verzoekende partijen, zodat niet blijkt dat verwerende partij de in de onmiddellijke omgeving gelegen woningen concreet heeft betrokken bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de in de omgeving bestaande toestand. Nochtans argumenteerden verzoekende partijen tijdens de administratieve beroepsprocedure en aan de hand van stukken onder meer dat hun woning onmiddellijk paalt aan het aanvraagperceel, en de werkplaats zich bevindt op een afstand van slechts 14 meter van de achterdeur. De motivering van de bestreden beslissing bevat onvoldoende concrete feitelijke gegevens om de verenigbaarheid van de werkplaats voor een hinderlijke inrichting met de onmiddellijke omgeving te verantwoorden, temeer er aldaar op heden klaarblijkelijk geen enkele (andere) ambachtelijke activiteit dan wel kleinbedrijf voorkomt.

6.

Ongeacht voormelde vaststelling, blijkt uit de bestreden beslissing evenmin dat verwerende partij afdoende en zorgvuldig motiveert waarom de (regularisatie van de) functiewijzing van autobergplaats naar werkplaats voor metaalconstructie (smederij en inrichting voor het mechanisch behandelen van metalen en het vervaardigen van voorwerpen uit metaal) bestaanbaar is met de bestemming woongebied met landelijk karakter, in het kader waarvan onder meer rekening dient te worden gehouden met de aard en de omvang van het bedrijf.

Het wordt niet betwist dat de mogelijke geluidshinder van de hinderlijke inrichting van tussenkomende partij een element is bij de beoordeling van de bestaanbaarheid van deze inrichting met de gewestplanbestemming woongebied met landelijk karakter. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij de potentiële geluidshinder erkent, maar oordeelt dat *“de te verwachten lawaaihinder bij correcte uitvoering volgens de regels van het goede vakmanschap en het gesloten houden van de ramen, poorten en deuren, beperkt is, mede gelet op de beperkte ruimte waar het hier om gaat, zodat van een abnormale hinder voor de omgeving geen sprake kan zijn”*.

Op basis van de bestreden beslissing hebben verzoekende partijen geen enkele garantie dat tussenkomende partij zal werken met onder meer gesloten poort, bij gebreke waarvan de lawaaihinder volgens de bestreden beslissing klaarblijkelijk niet beperkt is, en de inrichting mogelijks wel wegens het intrinsiek hinderlijk of storend karakter om redenen van ruimtelijke ordening niet in het betrokken woongebied met landelijk karakter (*“gekenmerkt door uitsluitend vrijstaande landelijke bewoning”*) kan worden ingeplant. Als voorwaarde bij de vergunning wordt enkel opgelegd dat *“de voorwaarden vermeld in de aktename van de melding 3 klasse van 12 mei 2010 strikt te volgen zijn”*, terwijl de betreffende aktename geen deel uitmaakt van het administratief dossier zoals bezorgd aan de Raad.

Verwerende partij wijst ter ondersteuning van het beperkt karakter van de te verwachten lawaaihinder ook op de beperkte exploitatieruimte. Zij overweegt met name dat *“dit gebouw 7m bij 12m meet, wat kleinschalig is voor de beoogde activiteit, zodat de erin te ontwikkelen activiteiten eerder kleinschalig zullen zijn”*. De beoordeling van de bestaanbaarheid van de werkplaats voor metaalconstructie met de bestemming woongebied met landelijk karakter dient in beginsel te gebeuren op grond van de bestemming van het geheel van de op het aanvraagperceel aanwezige constructies. In de bestreden beslissing wordt onder de titel *“beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project”* overwogen dat *“aan de linkse zijde van het perceel enkele afzonderlijke bijgebouwen werden opgericht, waarvoor, buiten de garage*

op de linkse perceelgrens naast de voormelde garage rechts, geen stedenbouwkundige vergunningen gekend zijn". Hoewel geen van deze wederrechtelijke bijgebouwen zijn ingetekend op het goedgekeurde bouwplan, blijkt hun aanwezigheid wel uit de luchtfoto zoals gevoegd bij het intern verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 21 september 2010. Gelet op de vaststelling dat er ter hoogte van de werkplaats meerdere wederrechtelijke bijgebouwen werden opgericht, kon verwerende partij niet zonder meer stellen dat er slechts sprake is van een beperkte exploitatieruimte, zonder te onderzoeken in hoeverre de betreffende bijgebouwen al dan niet eveneens kaderen in de exploitatie van de klasse 3-inrichting en dienstig zijn voor "*het bedrijfje*" van tussenkomende partij. In bevestigend geval is het ook om die reden niet uitgesloten dat de inrichting mogelijks wel wegens het intrinsiek hinderlijk of storend karakter om redenen van ruimtelijke ordening aldaar niet kan worden ingeplant.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Tweede middel

Het middel dient in het licht van de beoordeling van het eerste middel niet te worden onderzocht, temeer dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van Christiaan DE MOOR is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van verwerende partij van 2 juli 2015, waarbij aan tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden wordt verleend voor het wijzigen van de bestemming van een bestaande autobergplaats naar een werkplaats voor metaalconstructie, op een perceel gelegen te 9270 Laarne, Steentjesstraat 121, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 732C2.
3. De Raad beveelt verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van verzoekende partijen, en dit binnen een termijn van 4 maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 23 januari 2018 door de achtste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Marino DAMASOULIOTIS

Pascal LOUAGE

